

2. CHARAKTER KŘESŤANA

At' jsem jako Joe

1 - PŘÍPRAVA

A. PRAMEN (VÝCHOZÍ TEXTY)

- **Matouš 5,17:** „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.“
- **Jan 5,36-40:** „Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal. A sám Otec, který mě poslal, vydal o mě svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatriili jeho tvář a jeho slovo je ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal. Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život. Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání.“
- **Matouš 7,12:** „Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi; v tom je celý Zákon, i Proroci.“
- **Matouš 22,39.40:** „Druhé je mu podobné: `Miluj svého bližního jako sám sebe.` Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“
- **Římanům 13,9.10:** „Vždyť přikázání `nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš` a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: `Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.` Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“
- **Jakub 2,8-11:** „Jestliže tedy zachováváte královský zákon, jak je napsán v Písmu: `Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,` dobře činíte. Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení. Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem. Vždyť ten, kdo řekl: `Nezcizoložíš,` řekl také: `Nezabiješ.` Jestliže necizoložíš, ale zabíjíš, přestupuješ zákon.“
- **Galatským 5,22.23:** „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“
- **Galatským 5,13-15:** „Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili.“
- **Skutky apoštolské 4,13 :** „Když viděli odvalu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem.“
- „Poctivost má mnohem větší cenu než zlato Ofiru. Bez poctivosti nemůže nikdo dosáhnout čestného postavení. Povaha se však nedědí. Nelze ji koupit. Když viděli odvalu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. Vysoká mravní úroveň a vynikající duševní schopnosti nejsou dílem náhody. Nejvzácnější dary nemají cenu jestliže se dále nezdokonalují. Utváření ušlechtilé povahy je celoživotním dílem, výsledkem pilného, vytrvalého úsilí. Bůh poskytuje příležitost; úspěch závisí na tom, jak ji kdo využije.“ (Patriarchové a proroci, str. 157-158; PP 223)

(Ostatní texty jsou uvedeny v materiálech pro studenty)

B. CO JE TŘEBA ŘÍCT O „KŘEŠŤANSKÉM CHARAKTERU“

Někteří tvrdí, že základem budování křesťanského charakteru je dělat správné věci. Musíme si však uvědomit, že za **pravidly** (předpisy a zákony) a **principy** (pravdami, které platí vždy, všude a pro všechny) je v první řadě **osoba** (Bůh), která je vzorem charakterových vlastností. Když se rozhodneme respektovat jeho pravidla, začínáme se mu postupně podobat. Malé děti obvykle učíme učit správným principům stylem: „Poslouchej a neptej se proč“. Když ale děti rostou a dospívají, potřebují lepší odpověď na své otázky než krátké odbytí: „Je to tak, protože to Bůh řekl!“ V **Dt 6,1-9** Bůh radí Izraeli, jak každou generaci vést k službě Bohu, která vychází z vděčnosti a lásky. Upozorňuje však na to, že se děti budou ptát: „Proč?“ (Dt 6,20.21) Nejlepší odpovědí na tuto otázku je osobní svědectví o našem vlastním vztahu s Bohem. Všechna pravidla a stále platné pravdy, podle nichž máme žít, vycházejí právě z Božího charakteru. Tato lekce se zaměřuje na to, aby pomohla studentům vidět důležitost rozvíjení našeho charakteru, který vychází ze seznámení se s Bohem, jehož povahu můžeme poznat v Bibli a v životě Krista.

C. Kam směřujeme s tím „křesťanským charakterem“? (O CO NÁM JDE?)

Po prostudování této lekce bychom byli rádi, aby studenti...

1. ...pochopili podstatu pojmu charakter.
2. ...přemýšleli nad tím, jak se charakter dá budovat na základě principů, které nám představuje Bible.
3. ...nevníмали budování charakteru jen jako „poslouchání pravidel“, ale aby dovolili Bohu měnit je k Jeho obrazu.

D. POMŮCKY

Úvod: (Aktivita A) sklenice od majonézy, ping-pongové míčky, kuličky na hraní, rýže; (Aktivita B) potravinářské barvivo, džus, sklenice, džbán s vodou, plech na pečení nebo pekáč něco (dostatečně hluboký, aby se do něj vešla voda z džbánu, ale zároveň i plytký, aby v něm byla vidět sklenice s vodou), ručník.

Propojení: Bible, tabule s psacími potřebami, studentské materiály.

Aplikace: Papír, pera nebo tužky, tabule nebo flipchart.

2 - PŘEMOSTĚNÍ (rozehřátí, rozjezd)

A. CO UŽ ZNÁM

Když studenti přicházejí do třídy, využijte prvních 10 minut následovně:

1. Zeptejte se, který verš z části na středu si vybrali k naučení. Povzbudte je, aby se tento verš pokusili říct z paměti.
2. Dejte jim příležitost podělit se o vlastní citát, který si napsali k pondělní lekci. Mluvte potom zvláště o těch, které zcela nevystihují křesťanský pohled na život. (Takové citace nejsou součástí žádné lekce.)
3. Podívejte se společně na různé odpovědi, kterými reagovali na otázky v části na neděli. Pokud je to možné, můžete jim natisknout i odpovědi, které se objevily na

webové stránce <http://deti.casd.cz>. Diskuzi o těchto různých názorech zakončete myšlenkami z části „CO JE TŘEBA ŘÍCT O...“ z učitelských materiálů.

Pokud máte větší počet studentů, je dobré, aby se na tuto aktivitu rozdělili do menších skupinek s dospělým vedoucím.

B. DALŠÍ SOUČÁSTI SOBOTNÍ ŠKOLY

- Song servis
- Misijní část
- Oznámení

3 - ZAČÍNÁME

Poznámka pro učitele: Utvořte si vlastní program z možností, které se Vám nabízí. Při přípravě myslete na to, že studenti musí mít možnost se aktivně zapojit a komunikovat i mezi sebou a příležitost studovat Boží slovo. Nezapomeňte jim během lekce rozdat studentské materiály na další týden.

A. ÚVODNÍ AKTIVITA

Příprava – Budete potřebovat sklenici od majonézy, ping-pongové míčky, kuličky na hraní a rýži. Pokusíte se všechno vměstnat do skleničky. Tato aktivita ilustruje, jak je důležité dát důležité věci na první místo.

Pozor – Musíte si to vyzkoušet předem sami, aby jste zjistili jaké je to správné množství. Začněte pingpongovými míčky, pak přidejte kuličky a nakonec rýži.

Start – „*Tak, teď se pokusím všechny tyto věci vměstnat do sklenice. Rýže, kuličky i pingpongové míčky všechny něco představují.*“ Poté, co do sklenice vsypete všechnu rýži, což zabere asi 1/3 sklenice, řekněte: **„Teď přidáme kuličky.“** Sklenice už je potom do 2/3 plná. Nakonec prohlásíte: **„No a nakonec tam dáme ještě míčky.“** Samozřejmě, že se pingpongové míčky do sklenice už nevejdou. Požádejte studenty, aby vám poradili, jak to udělat lépe. Jsou dva způsoby:

1. Začněte pingpongovými míčky, pak přidáte kuličky a nakonec pomalu přisypáváte rýži, která pomalu propadává štěrbinami mezi většími objekty. (Můžete protřepávat.)
2. Začněte pingpongovým míčkem, pak přidáte pár kuliček a trochu rýže. Opakujete tento postup dokud není sklenice plná.

„Pingpongové míčky reprezentují Boha – jeho charakter (to, co Ho dělá tím, kým je). Kuličky jsou principy – stálé pravdy, které platí ve všech situacích. Rýže jsou konkrétní pravidla – zákony a normy, která nám říkají, co máme dělat v určitých situacích.

Pokud začnete s pravidly, může se lehce stát, že za nimi už nedokážete vidět Boží charakter nebo jeho osobu. Je pak velmi složité vidět tvář Boha, který je nám blízky. Někteří to dokonce vzdají a nikdy nezjistí, že On je chce změnit ke

svému obrazu. Proto bychom měli začínat s Bohem, s Jeho osobou, Jeho osobností, Jeho charakterem."

Rozbor akce – ? „Co nás tato ilustrace může naučit?“ (Je dobrý a špatný způsob jak úkol vyřešit. Pokud se nám to má podařit, některé věci musí být na prvním místě!) „**Stejně je to i s rozvíjením našeho charakteru. Musíme začít setkáním s osobou (s Bohem). Protože Bůh je pravda, stane se čestnost i mým způsobem života. Pokud toto aplikuji na kteroukoli oblast mého života, pak pravidla pro budování charakteru nebudu vidět jako omezení ale praktické rady někoho, komu se chci podobat.**“

„Už jste někdy zažili zklamání z toho, kdy se vám nedařilo to, co jste chtěli zvládnout? Které charakterové vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější pro život? Jak se Ježíš snažil pomoci těm, kteří se snažili změnit svůj charakter pouze ‚přísnou poslušností‘? Jak následující pasáže popisují vztah mezi pravidly, principy a osobou Boha?“ Nechte studenty ať si najdou a přečtou **Matouš 7,12; Matouš 22,39.40; Římanům 13,9.10.**

B. ÚVODNÍ AKTIVITA

Příprava - Budete potřebovat potravinářské barvivo, sklenici, džbán s vodou, pekáč nebo nějakou hlubší nádobu a ručník (pro případ že by jste jej potřebovali). Budeme se snažit názorně ukázat, jak se vytváří náš charakter. Nepomůže snaha zaměřit se na odstranění „špatných věcí“, ale přijímání těch dobrých. Jediný způsob, jak získat správný charakter je dovolit Bohu, aby více působil na naši mysl – při studiu Bible a díky přítomností Ducha Svatého v našem životě.

Start – Naplňte malou sklenici vodou ze džbánu asi do tří čtvrtin. Přidejte špetku potravinářského barviva a pořádně vše promíchejte. Vaším úkolem bude tuto vodu vyčistit tak, aby se dala zase pít. Sklenici však nesmíte vyprázdnit.

„Jak dostaneme z vody barvu ven, aniž bychom museli sklenici vylít?“ (Nemůžete ji vybrat po lžičkách, ani sklenici obrátit dnem vzhůru. Možná vám studenti poradí, abyste vodu převařili nebo do ní dali jodové tablety. Ty však nemáte k dispozici a nemáte ani sporák. A převařením by barva stejně nezmizela.)

„Jediný způsob jak tuto vodu vyčistit je přilít více vody do sklenice.“ Postupně přilévejte vodu, až vytéká ze sklenice. Barva začne blednout. **„Pomohlo to trochu?“** Přilijte ještě trochu vody do sklenice a sledujte, jak se barva mění. Přilévejte čistou vodu tak dlouho, dokud není všechny barva vyplavená ven, a ve skleničce není zase jen čistá voda.

Rozbor akce – ? „**Jaké ponaučení si můžeme vzít z tohoto příkladu? Co nám říká o tom, jak se my lidé snažíme být podobni Bohu? Jak množství vody, kterou přiléváme do sklenice, ovlivňuje výsledek? Co představují voda, sklenice, bláto, džbán a přilévání?“**

C. ÚVODNÍ ILUSTRACE

Vlastními slovy povyprávěj následující příběh:

V roce 1985 se vývojoví technici ve firmě Matsushita Electric snažili vyvinout nový model domácí pekárny na chleba. „Hlavním problémem bylo seřídít přístroj tak, aby řádně

promíchal chlebové těsto. Navzdory jejich snaze se vždy kůrka chleba připálila a uvnitř byl nedopečený. Zaměstnanci ze široka analyzovali problém. Dokonce porovnávali rentgenové snímky těsta, které promíchal stroj a těsta, které hnětli profesionální pekaři. Nebyli však schopni objevit nic, co by jim pomohlo.

Softwarový vývojář Ikuko Tanaka nakonec navrhnul kreativní řešení. Mezinárodní hotel ve městě Osaka měl tu nejlepší reputaci ve městě, týkající se pečení chleba. Proč to nepoužít jako vzor? Tanaka šel do učení k hlavnímu pekaři hotelu a pečlivě studoval jeho techniku míchání těsta. Všimnul si, že pekař měl velice zvláštní způsob natahování těsta. Aby toto mohli nějak napodobit, přidali inženýři do přístroje zvláštní lamely, které měly napodobit tuto zvláštní metodu „kroucení“ těsta. V prvním roce prodeje dosáhla tato pekárna na trhu s kuchyňskými přístroji rekordu v prodejnosti.“

Některé věci se nemůžeme naučit ani v laboratoři, ani za použití rentgenu. Některé věci se můžeme naučit pouze od druhého člověka. - Inujiro Nonaka, „The Knowledge-Creating Company“, in *Harward Business Review on Knowledge Management (Harward Business Review Press, 1998), str. 26-27.*

„Jen díky tomu, že někdo sledoval jiného člověka, který skutečně věděl jak se dělá chléb, jej pak mohli pak i jiní ve svých domácích pekárnách. Ani my si nedokážeme vybudovat křesťanský charakter, pokud nestrávíme čas se skutečným „mistrem pekařem“.

„Které vlastnosti jsou oním „tajemstvím“ šťastného života občanů Božího království, Božích dětí?“ (laskavost, spravedlnost, radost, čestnost, odvaha)

4. SPOJUJÍCÍ ČLÁNEK

A. PROPOJENÍ S KRÁLOVSTVÍM

! **Vlastnosti, které se projevují v našem životě, představují buď jedno nebo druhé království, k němuž se hlásíme. Už starodávné kmeny se rozpoznávaly podle unikátních znaků na tváři a na těle. Stejně tak i obyvatelé Božího království mají určité jedinečné znaky (vlastnosti), kterým říkáme „charakter“. Když se snažíme o budování charakterových vlastností, potřebujeme se dívat na zdroj těchto vlastností, odkud vycházejí. Nejsou to jen pravidla království ale samotný Král.**

? **„Co říkali lidé o učednících a jejich chování, když se s nimi setkali po Ježíšově vzkříšení? Vyhledejme si a přečtěme odpověď ve Skutcích apoštolů 4,13 (poznali na nich, že byli s Ježíšem). Se kterou charakterovou vlastností spojoval Ježíš Boží zákon? Odpověď najdeme v těchto verších: Matouš 7,12; Matouš 22,39.40; Římanům 13,9.10; 1.Janova 4,7-10 (Ježíš učil, že celý zákon vychází z „lásky“. Vždyť i „Bůh je láska“.**

! **Josh McDowel načrtnul tento přístup pomocí výrazů *pravidlo, princip a osoba*. Většina z nás vidí pravidla jako zákony - např. „Nebudeš lhát.“ **?** **Jaký je ale princip, který stojí za tímto pravidlem?** (Poctivost a čestnost za všech okolností.) **Odkud se vzaly pojmy čestnost a poctivost?** (Je to jedna z základních vlastností samotného Boha.) **Proč bych měl být i já čestným?** (Protože Bůh je „Pravda“ a chce mě svým Duchem přeměnit ke svému obrazu a obnovit mou mysl - Římanům 12,2.)**

? **Jaká konkrétní pravidla můžeme jasně vidět v Písmu?** (Nezabiješ, nebudeš lhát, Máš zodpovědnost za své tělo, které je chrámem Ducha svatého,...) **Který princip stojí v pozadí těchto pravidel?** („Nebudeš lhát“ vychází z principu pravdy a čestnosti.) **Jak se projevuje tento princip v osobě Boha?** (Bůh je pravda. On nepodvádí ani nelže.)

B. PROPOJENÍ S ILUSTRACÍ V LEKCI

Požádejte někoho, aby přečetl nebo povyprávěl příběh, který je v úvodu studentského materiálu.

☐ **„Co se, podle vás, můžeme naučit ze života jiných lidí?“** (Můžeme se s těmi lidmi ztotožnit. Můžeme sledovat důsledky jejich jednání v životě.) **„Kdo je pro tebe v životě dobrým příkladem? U koho si ceníš právě jeho dobrého charakteru?“** Pokud jste ještě neměli v dřívější části příležitost diskutovat o **pravidlech, principech a osobě**, pak tak udělejte nyní.

C. PROPOJENÍ S ŽIVOTEM

Rozdejte studentům lekce, papíry a pera nebo tužky.

☐ **„Pokud by jste mohli zabudovat do člověka tři charakterové vlastnosti, které by pozitivně ovlivnily jeho život, které vlastnosti by to byly? Proč? Podívejte se na odkazy v lekci na pondělí a úterý a můžete je použít.“**

- **Na kus papíru napište charakterové vlastnosti vycházející z Bible, které podle vás svět nutně potřebuje. Vedle každé vlastnosti napište jméno biblické osoby, které nějak tuto vlastnost projevila.** Požádejte studenty, aby se podělili s ostatními o to, co si napsali na svůj seznam.

„Která z vlastností se v životě asi nejhůře rozvíjí? Proč?“ Zamyslete se nad negativními vlastnostmi, které nepřítel používá k tomu, aby zničil svět.

5. APLIKACE

A. APLIKAČNÍ AKTIVITA (1. část)

Příprava

Nejprve prodiskutujte se studenty rozdíly mezi charakterem, osobností a reputací. Používejte je samotné jako příklady, aby dokázali rozpoznat rozdíly. Charakter - vlastnosti, které rozlišují a označují povahu člověka; osobnost - styl nebo způsob jednání, to, jak se v životě chová k druhým lidem; reputace - to, jak lidé člověka vnímají, co si o něm myslí. Rozdejte papíry a pera.

Pozor

Každý potřebuje vědět něco málo o druhých. Pokud máte ve třídě někoho nového (nebo návštěvu), měli by jste je požádat, aby se druhým představili: řekli něco o sobě, co rádi dělají nebo co naopak nemají rádi. Tato aktivita se dá dělat ve dvojicích, nebo ve skupinách. Pokud vám ve třídě práce ve skupinách nebo v párech nevyhovuje, můžete si přivést nějakou dospělou osobu (někoho, koho celá třída zná) a zeptat se na stejné otázky. Napište tři otázky na tabuli nebo na flipchart.

Start

Požádejte studenty aby kladně popsali charakter, osobnost a reputaci svého partnera, některé osoby ze své skupiny anebo dospělého člověka, kterého jste si pozvali do třídy.

1. Jaké charakterové vlastnosti vidíte na tomto člověku?

2. Jak by jste popsali jeho osobnost?
3. Jakou má tento člověk reputaci? Co dobrého by o něm a jeho životě řekli ostatní?

? „Nad kterou z těchto tří oblastí má člověk největší kontrolu? Co z toho jsme schopní rozvíjet a měnit?“

(Charakter je to, kým skutečně jsme. Je to něco, co můžeme s Boží pomocí rozvíjet a utvářet. Osobnost [viditelný vliv našeho charakteru na druhé] je více méně to, kým jsme. Naše osobnost se tedy mění v závislosti na našem charakteru. Naši dobrou nebo špatnou reputaci můžeme ovlivnit tím, co děláme. Především je ale závislá na tom, co si myslí druzí lidé. Máme nad ní tedy jen částečnou kontrolu.)

B. APLIKAČNÍ AKTIVITA (2. část)

„Představme si, že tady na té židli sedí Bůh. Zkusme se i Jeho zeptat na stejné otázky.“ Odkážme studenty na otázky na tabuli. Odpovědi mohou hledat opět buď ve dvojicích, ve skupinách nebo všichni dohromady. Zkuste je přimět k tomu, aby byli upřímní, když diskutujete o části týkající se reputace. Co ve skutečnosti lidé říkají o Bohu? Jakou reputaci má Bůh mezi různými skupinami lidí? Studenti mohou používat své lekce (část na pondělí, úterý a také další části, které si myslí že by jim mohly pomoci). S celou třídou pak diskutujte o jejich názorech.

? „Myslíte si že je dobré zabývat se důkladně našim charakterem? Proč?“ (Někdy se může stát, že si v životě ani nevšimneme, že jdeme špatnou cestou.) **„Která část této lekce promlouvá nejvíce k tvému životu? Proč? Pokud by jste měli tento týden možnost výrazně ovlivnit jednu charakterovou vlastnost ve svém životě, která by to byla? Proč právě tato? Jak nám může v praktickém životě pomoci to, že známe toho, který je původcem všech pravidel?“** (Někdy je těžké rozpoznat co je správné a co ne. Naučená pravidla nám vždy neodpoví na otázku: „Proč?“ Když známe osobu, která je pro nás vzorem, dokážeme se potom lépe rozhodovat.)

B. APLIKAČNÍ OTÁZKY

1. Co je nejtěžší na tom, když se snažíme rozvíjet charakter podle Božího ideálu?
2. „Rozvíjení křesťanského charakteru je v dnešní době mnohem těžší než dříve.“ Souhlasíte? Ne? Proč?
3. V kterém z deseti přikázání můžeme jasně vidět pravidlo, princip a osobu Boha? Která přikázání jsou v tomto směru těžší k pochopení? Dokážete vidět Boha v pravidlech, podle kterých se řídí váš život?
4. Které z biblických veršů mluví skutečně o tvém charakteru?
5. Jak souvisí proces „naplnění“ (jako v příkladu s vodou) s myšlenkou ovoce Ducha v Galatským 5,22.23?
6. Odkud pochází vnitřní smysl pro „spravedlnost“ když jste např. svědky toho, jak je trestán nevinný člověk? Je to součást „lidskosti“, která přirozeně existuje ve společnosti?
7. Jaké charakterové vlastnosti jsou společné všem kulturám (křesťanským i nekřesťanským). Na kterých vlastnostech by se tyto kultury shodly? Které ze zvláštních vlastností jsou typické jen pro křesťanskou kulturu?
8. Je těžší být sám sebou když se nikdo nedívá, nebo když tě všichni sledují? (Přemýšlejte o Ananiášovi a Safiře nebo o Petrovi a pohanech.)

9. Někdy se říká, že „to, co je uvnitř, nakonec vyplave na povrch“. Opravdu tento princip platí? Můžete dát nějaký příklad? Jsou i výjimky, které potvrzují toto pravidlo? Vysvětlete svou odpověď.
10. Paul Maier říká, že „devadesát procent všech depresí vychází z toho, že v sobě chováme nějakou nenávist vůči Bohu, sobě nebo druhým.“ Která charakterová vlastnost by mohla těchto 90% lidí zbavit depresí?

6. ZÁVĚR LEKCE

SHRNUTÍ

Vlastními slovy shrňte následující myšlenky:

Mnoho lidí věří tomu, že „pravidla, doba i lidé se mění“. Podívejme se ale v dějinách na hrdiny lidstva, kteří nejvíce ovlivnili náš svět. Jaké charakterové vlastnosti měli? Čestnost, laskavost, spravedlnost, soucit, odvaha, a čistota jsou stále ceněné vlastnosti. Všechny přitom souvisí s osobou samotného Boha. Pokud se pokusíte hledat původ základních lidských pravidel chování, dojdete vždy k prameni - k osobě Boha. Proč? Bůh je zdrojem života. Není divu, že když se lidé ptali Ježíše na zákon a pravidla „dobrého života“, obrátil jejich pozornost na charakter Otce, který je v nebi.